

CIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Aldersrente.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 23. Maj 1922).

Udvalget har holdt en Række Møder og indgaaende drøftet saavel Principper som Enkeltheder i Lovforslaget. Hele Udvalget er med Regeringen enig i, at Alderdomsunderstøttelsesloven ikke i tilstrækkeligt Grad har opfordret til Flid og Spar-sommelighed, ligesom det neppe vil kunne bestrides, at der i dens Anvendelse har været Mulighed for Vilkaarlighed; der er derfor Enighed om at forlade de i denne Lov nedlagte Principper med de højst uensartede Alderdomsunderstøttelser.

Ligeledes er der Enighed om at gaa over til det i Lovforslaget indeholdte Princip, hvorefter Aldersrenten bliver at yde med faste Takster og Fradrag for egne Indtægter, saaledes at saadanne og en mindre Formue kan suppleres med Aldersrente.

Derimod har Udvalget med Hensyn til adskillige Enkeltheder delt sig i et Flertal og forskellige Mindretal.

Ved Lovforslagets første Behandling blev der fra forskellig Side fremsat Betæneligheder med Hensyn til dets økonomiske Rækkevidde, navnlig Ængstelse for, at Forholdet skulde blive det, at der vilde komme saa mange gamle ind under Lovforslagets Rammer, at Samfundet ikke vilde være i Stand til at bære Loven.

Ved de af Flertallet (Venstre og Konservative) under Nr. 4, 16 og 17 stillede Ændringsforslag maa man formene, at den fornødne Regulering af dette Forhold er foretaget, ligesom man ogsaa har fundet Kritikken over de mange Skalaer berettiget og derfor formindsket disses Antal til 3.

Flertallet har næret Betænelighed ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 5, sidste Stykke, om, at Aldersrenten kan suppleres med Hjælp fra den kommunale Hjælpekasse. Da man imidlertid maa erkende, at Aldersrenten, saaledes som den foreslaas fastsat i Lovforslagets § 5, kun skal være tilstrækkelig til at skaffe Aldersrentenyderen det fornødne under normale Forhold, er man klar over Nødvendigheden af at aabne Adgang til i Sygdomstilfælde at supplere Aldersrenten med, hvad der er nødvendigt til Kur og Pleje for Aldersrentenyderen og de Personer, overfor hvem han har Forsørgelsespligter.

Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 4, der er formuleret saaledes, at det indeholder en kraftig Opfordring til Befolkningen om at indmelde sig i en statsanerkendt Sygekasse, og til Personer, der allerede er Medlemmer af en saadan, til ikke at melde sig ud, fordi de opnaar Aldersrente, ligesom man ogsaa ved Formuleringen har trukket ret snævre Grænser for Rækkevidden af denne Ret.

Flertallet har været opmærksomt paa de økonomiske Vanskeligheder, der møder Aldersrentenydere, hvis Ægtefælle afgaar ved Døden, og har derfor stillet Ændringsforslag Nr. 8.

Flertallet er enig med Regeringen i, at Retten til at oppebære Aldersrente først bør indtræde ved det fyldte 65de Aar. Da man imidlertid er klar over de Vanskeligheder, der i de første Aar vil opstaa ved Forandringen af Aldersgrænsen fra 60 til 65 Aar, har man stillet Ændringsforslag Nr. 25.